

MdR, Jazzgeschiedenis 659. Tijdvak 1959-1964, hoofdstuk 1, Ornette Coleman, deel 5 van 12.

Om te beginnen nog een stuk uit de session/plaat/CD waar ik vorige keer mee bezig was, 'Change of the century'. Voor Atlantic in Hollywood, 8 en 9 oktober 1959 - dit stuk is van de 9e. Don Cherry-pocket-cornet, Ornette Coleman-alt-saxofoon en alle composities, Charlie Haden-bas, Billy Higgins-drums. U hoort een blues met een uitgebreide solo van Haden. In deel 3 vertelde ik u dat hij opgroeide in een Hillbilly-miljeu, dat laat hij hier goed horen. Want aan het eind van zijn solo speelt hij exact zo'n heel oude Country & Western song - ik heb er minstens een week over gedaan om te vinden wat het is- en die heet "Old Joe Clark". In Ornette Coleman's blues "Ramblin'".

CD

Ornette Coleman: Ramblin' (Ornette Coleman)

1 - 6:30 - Atlantic 7567 81348-2

"Ramblin'" - het Ornette Coleman Quartet in Hollywood voor Atlantic, 9 oktober 1959. Inmiddels was er zoveel over het kwartet geschreven dat de New Yorkse jazzclub Five Spot Coleman een engagement aanbood. Het was geen gewone jazzclub -'nachtclub met jazz' dekt beter het Europese begrip- want daar had Thelonious Monk gespeeld met John Coltrane, Mingus, Herbie Nichols en zelfs Cecil Taylor. 17 november 1959 begon het Ornette Coleman Quartet en het leek wel weer Bebop 1945 wat de reacties betreft. De man kan niet spelen, hij swingt als een gek, ik ga naar huis en Benny Goodman draaien - dat soort gedoe. Het kwartet speelde om en om met The Jazztet, keurig sextet met Art Farmer, Golson, McCoy Tyner o.a., had dus hetzelfde effect als de eerste Miles Davis Birth of the Cool formatie tegenover de Count Basie Band. In 1948. Na een toernee, met redelijk succes in Chicago, was Coleman's kwartet terug in de Five Spot, NYC, 4 april 1960. Minus drummer Billy Higgins.

17 juni 1926 ging in NYC een politie-verordening in dat eigenaars van nachtclubs etc, genoemd 'cabarets', verantwoordelijk waren voor het gedrag van 'het personeel'. Daaronder werd alles verstaan van de retirade-juffrouw tot de meest geacheveerde artist op het toneel. Een andere politie-functionaris draaide 1 oktober 1940 de zaak geheel om, en legde de verantwoordelijkheid voor het gedrag bij het personeel. Het papier dat men moest verwerven heette de Cabaret Employee's Identification Card, genoemd de 'Cabaret Card'. Let wel, niets was wettelijk, weinig meer dan een briefje van een commissaris was 't, maar de ellende bleek niet te overzien. Met name marijuana en heroïne gebruikers kon op grond van geen enkel wettelijk bewijs zo'n Cabaret Card dan wel geweigerd worden, of afgenomen. De ironie wil dat eind 1960 in een proces van de advocaat Maxwell T. Cohen namens J.J. Johnson, Bill Rubenstein en vooral Lord Buckley, de police commissioner dermate onder vuur genomen werd dat de Cabaret Card geruisloos uitgefade werd, maar wel nog net voorjaar 1960 Billy Higgins zijn vergunning ontnomen ~~was~~^{was}. Dus seinde Coleman zijn oude kameraad Ed Blackwell in. Geboren in New Orleans, 10 oktober 1929, overleden Hartford, Connecticut, 7 oktober 1992. Hij was al in '51 in LA, waar hij later Ornette Coleman tegenkwam bij jam-sessions. Bij deze tweede gig in de Five ^{Spot} waren er weer reacties, mogelijk erger. Roy Eldridge maakte denigrerende opmerkingen, Max Roach ging zover dat hij Coleman op z'n bek sloeg. 19 juli 1960: "Kaleidoscope".

plaat 1 Ornette Coleman: Kaleidoscope (Ornette Coleman)
1/3 - 6:36 - Atlantic 1353

"Kaleidoscope". Hoe verschillend drummer Ed Blackwell was ten opzichte van Billy Higgins, blijkt uit het volgende stuk. A-symetrie in Blackwell's solo in ~~u~~Blues connotation".

idem Ornette Coleman: Blues Connotation (Ornette Coleman)
1/1 - 5:20 - idem

"Blues connotation". Volgende keer nog een stuk uit de ^{2a} LP
'This is our music', nu als afsluiting een stuk uit weliswaar
dezelfde session, maar pas veel later op een compilatie-plaat
verschenen. Vorige twee stukken voor Atlantic, NYC, 19 juli
1960, dit van 26 juli: "Joy of a toy".

plaat 2 Ornette Coleman: Joy of a toy (Ornette Coleman)
2/3 - 4:35 - Atlantic K 40278

"Joy of a toy". Het Ornette Coleman Quartet met Coleman's compo-
sities voor Atlantic in NYC, 26 juli 1960. Don Cherry-
pocket-cornet, Ornette Coleman-altsaxofoon, Charlie Haden-bas,
Ed Blackwell-drums. Dit was Jazzgeschiedenis 659, Mdr.

0 0 0 0 0